

Reiz bija.....

Fragments no programmas, kas veidota sākumskolas vecuma bērniem

Šo stāstu es dzirdēju Kuldīgas novada muzejā, ilgāku laiku uzkavējoties pie vitrīnas, kurā glabājās vecs koka kauss. Pēkšņi izdzirdu vecīgu krekšķošu balsi. Ieklausījos. Man likās, ka koka kauss ar ielūzušo malu grib izstāstīt savu pasaku. Tagad stāstu to tev. Klausies.....

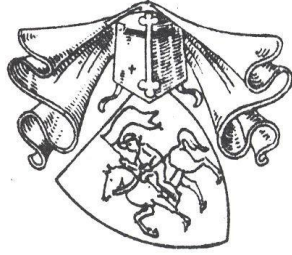
Ķoniņu kauss

Tu nedomā, kaut es arī neesmu vecākais savā dzimtā, tomēr pieredzējis daudz. Un ,cik zinu, pašlaik lielākais un tik vientuļš..... Cik medalus manī lijis , cik draugu un ienaidnieku mani skāruši ar lūpām...Tas bija sen, ļoti sen.

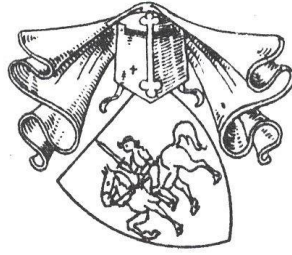
Atceros mans priekštecis stāstīja par lielo koka pili Ventas krastā. Kad uzpūtis vējš vara piekariņi pils jumta malā sanējuši ar maigu, dzidru sanoņu. Karavīri ar šķēpiem un lokiem aizstāvēja savu novadu, vīri medīja un zvejoja, sievas novāca ražu. Bērni rotaļājās vecā ozola paēnā. Lielais, vecais kauss glabājās vecā dziednieka namā un tika pieliets ar alu, kad pilī satikās novadu vecākie.

Tā tas gāja labu laiku.... Tad zemi pie Baltijas jūras noskatīja sveši ļaudis, dzelzs bruņām , dzelzs zobeniem bruņoti. Viņi neuzbruka lielajai pilij, bet postīja kuršu mājas un sējumus. Vadoņi- ķoniņu padome sapulcējās un lēma, ka no lielas nelaiemes varēs izvairīties, ja pieņems svešo ticību un pakļausies viņu prasībām. Valdnieks Bandavas Lameikis noslēdza līgumu ar svešajiem. Lai viņi nepostītu mājas un sējumus, neizkautu ļaudis. Zobenbrāļi saglabāja kuršu tiesības, par to vecākajiem jeb ķoniņiem bija jāpilda karadienesta, tulka, ziņneša, kalēja, zirgu puiša vai pavāra pienākumi.

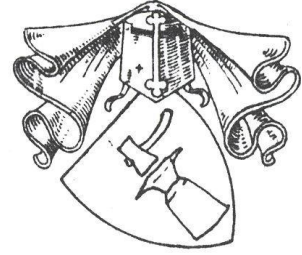
Koninu gerboni

Kurische Könige I

Kurische Könige II

Kurische Könige III